

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/735/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3711206585
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3711206585.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Beáty Čupkovej a sudkýň JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v právnej veci žalobcu O., zastúpeného D. proti žalovanému P., zastúpenému D., o ochranu osobnosti, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, č.k. 7C/257/2014-307 zo dňa 17. júna 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalobca **m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom (druhým v poradí) rozhodol o povinnosti žalovaného do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia zverejniť a minimálne po dobu 30 dní ponechať zverejnené na internetovej stránke V. v časti „Mesto H. T.“ nasledovnú informáciu: „OSPRAVEDLNENIE“ Registrátor a prevádzkovateľ www stránky s názvom V. sa ospravedlňuje O.. E. J. za zverejnenie nepravdivých informácií na stránke V. v rámci zverejnených článkov: „H.: Združenie Z. a šport chce kúpiť ďalší pozemok pod kaštieľom“ zo dňa 26.01.2010. „Združenie podnikateľov vyzýva poslancov a spoluobčanov: zastavte šafárenie s peniazmi a majetkom mesta!“ zo dňa 16.02.2010, ktoré informácie „Zlodej J.“, „Zlodej a podvodník J.“, „Chrapúň J. bude mať väčšie priestranstvo na strieľanie Z.“, „so J. pokračujúcou zlodejinou páchanou na obyvateľoch H. T. a schvaľovanou našimi korupciou prehnitými poslancami“, sú nepravdivé a nepriaznivo zasahujú do osobnostných práv O.. E. J. (výrok I.), žalovanému uložil povinnosť do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia odstrániť z internetovej stránky V. v časti „Mesto H. T.“ v rámci zverejnených článkov: „H.: Združenie Z. a šport chce kúpiť ďalší pozemok pod kaštieľom“ zo dňa 26.01.2010. „Združenie podnikateľov vyzýva poslancov a spoluobčanov: zastavte šafárenie s peniazmi a majetkom mesta!“ zo dňa 16.02.2010, nasledovné výrazy: „Zlodej J.“, „Zlodej a podvodník J.“, „Chrapúň J. bude mať väčšie priestranstvo na strieľanie Z.“, „so J. pokračujúcou zlodejinou páchanou na obyvateľoch H. T. a schvaľovanou našimi korupciou prehnitými poslancami“ (výrok II.), žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi titulom náhrady nemajetkovej ujmy sumu 5.000 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok III.), žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 1.346,41 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, na účet zástupcu žalobcu, advokáta D.. D. A. (výrok IV.). Uvedol, že žalovaný je prevádzkovateľ webovej stránky s názvom V.. Stránka obsahuje aj diskusné fórum umožňujúce anonymné príspevky do diskusie. Ako prevádzkovateľ fóra komunikačnej linky je žalovaný oprávnený diskusiu moderovať, blokovať komunikačnú prevádzku a tiež má právo odstraňovať nepohodlné príspevky. Výlučne žalovaný má oprávnenie uvážiť, či informáciu, uvedenú v anonymnom diskusnom príspevku, uverejní, alebo neuverejní, a to na rozdiel od užívateľa, prípadne anonymného diskutujúceho, ktorý túto možnosť priamo nemá. Dospel k záveru, že informácie, uvedené v anonymných príspevkoch diskutujúcich v diskusnom fóre k článkom uverejnených na internetovej

stránke V.: Združenie Z. a šport chce kúpiť ďalší pozemok pod kaštieľom zo dňa 26.01.2010 a Združenie podnikateľov vyzýva poslancov a spoluobčanov: Zastavte šafárenie s peniazmi a majetkom mesta! zo dňa 16.02.2010, ktoré obsahujú výrazy „Zlodej J.“, „Zlodej a podvodník J.“, „Chrapúň J. bude mať väčšie priestranstvo na strieľanie Z.“ a „So J. pokračujúcou zlodejinou páchanou na obyvateľoch H. T. a schvaľovanou našimi korupciou prehnitými poslancami“, sú informáciami, ktoré možno vyhodnotiť ako protiprávne, spôsobilé zasiahnuť do práva na ochranu osobnosti fyzickej osoby, teda žalobcu, a hoci autori v týchto diskusných príspevkoch vo svojich hodnotiacich úsudkoch vyjadrujú svoje subjektívne názory k uverejneným článkom ohľadne prevodu majetkových práv Mesta H. T., ich hlavným cieľom je zneuctenie a poníženie osoby žalobcu. Zverejnením a ponechaním týchto výrazov na internetovej stránke žalovaný porušil ust. § 6 ods. 4 a 5 zákona č. 22/2004 Z. z., ktoré sa na neho ako registrátora a prevádzkovateľa webovej stránky jednoznačne vzťahujú podľa ust. § 1 písm. a), § 2 písm. a), § 2 písm. c) zákona č. 22/2004 Z. z. Keďže bolo v konaní ustálené, že príslušné informácie, zverejnené na internetovej stránke, boli spôsobilé zasiahnuť do práva žalobcu na ochranu jeho osobnosti a zároveň preukázané, že žalovaný napriek svojej zákonnej povinnosti tieto informácie, o protiprávnosti ktorých mal vedomosť, neodstránil a nezamedzil k nim prístup po značne dlhú dobu, tak potom jednoznačne žalovaný zodpovedá podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka za neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobcu. Uviedol, že výrazy spojené s priezviskom konkrétnej osoby, ak sú verejne prístupné, sú spôsobilé vyvolať v značnej miere zníženie dôstojnosti postihnutej fyzickej osoby. Žalobca v minulosti nebol trestne stíhaný, ani odsúdený, nie je politik, nepôsobí v komunálnej politike, nie je poslancom mestského, ani obecného zastupiteľstva, ani samosprávneho kraja, jeho členstvo v komisiách nevzišlo z hlasovania a volieb občanov. Nemožno ho preto považovať za verejného činiteľa. Vzhľadom na to, že sa angažuje v občianskych združeniach zameraných na šport, čo vyplýva zo samotného vyjadrenia žalobcu pred odvolacím súdom, možno ho považovať za tzv. „verejnú osobu“, z dôvodu čoho vo vzťahu k žalobcovi, podľa názoru súdu, miera slobody prejavu nemôže byť rovnaká ako voči politikom, resp. iným voleným funkcionárom, ktorí majú aj iné mocenské oprávnenia. Uvedenými výrazmi, zverejnenými na internetovej stránke žalovaného, ktoré žalovaný protiprávne neodstránil, došlo k hrubému zásahu do osobnostných práv žalobcu, chránených ustanovením § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na to, že konaním žalovaného išlo o zásah značnej intenzity a rozsahu, ktorým došlo k zníženiu občianskej cti a dôstojnosti žalobcu a jeho vážnosti v spoločnosti a tento zásah pre neodstránenie uvedených príspevkov z internetovej stránky zo strany žalovaného pretrváva až do súčasnej doby, dospel súd jednoznačne k záveru, že zadosťučinenie formou ospravedlnenia v zmysle § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka nie je dostatočné. Z uvedeného dôvodu v zmysle návrhu žalobcu súd zaviazal žalovaného nielen k povinnosti sa žalobcovi ospravedlniť a odstrániť z internetovej stránky V. pretrvávajúci protiprávny stav, ale súd pristúpil tiež k priznaniu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle ustanovenia § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Výšku tejto náhrady, prihliadajúc na najrozmanitejšie okolnosti konkrétneho prípadu, stanovil na sumu 5.000 Eur, ktorú sumu zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne. Namietal odňatie možnosti konať pred súdom podľa § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p., a to postupom, ktorým je nezrozumiteľnosť a nejasnosť skutkových a predovšetkým právnych záverov súdu prvej inštancie, keďže odôvodnenie napadnutého rozsudku nezodpovedá ust. § 157 ods. 2 O.s.p. Súdu prvého stupňa vytýkal, že v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol chronológiu postupu v konaní od svojho rozhodnutia zo dňa 31.10.2011, ktorý rozsudok bol zrušený, z právneho hľadiska neexistuje, teda nemožno vychádzať z toho, že podstatné náležitosti odôvodnenia boli uvedené v prvom rozsudku súdu prvej inštancie. V rozsudku absentuje, že počas konania predložil súdu listinné dôkazy, a to výpisy z internetových stránok V., z ktorých vyplýva, že o žalobcovi boli zverejnené aj na tejto stránke výrazy charakterizujúce žalobcu ako „parazita“, osobu, ktorá „podpláca, kšeftuje, obabráva“ s tým, že nie je zrejmé, či súd prvej inštancie tieto listinné dôkazy vyhodnotil, a či ich vôbec vykonal. Odvolacím dôvodom podľa § 205 ods. 2 písm. b) O.s.p. súdu prvej inštancie vytýkal, že sa neriadil záväzným právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v uznesení Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 19Co 618/2013-281 zo dňa 20.11.2014, v ktorom sa okrem iného uvádza, že pokiaľ ide o žalobcom uplatnený nárok na ospravedlnenie za neoprávnený zásah do jeho osobnostných práv a nárok na zaplatenie nemateriálnej ujmy v sume 5.000 Eur, je povinnosťou súdu zaoberať sa nielen tým, do práv koho bolo neoprávnené zasiahnuté, ale tiež tým, kto sa zásahu dopustil. Odvolanie vyvodzoval aj z ust. § 205 ods. 2 písm. d), f) O.s.p., keď namietal nesprávne skutkové aj právne závery súdu prvej inštancie. Aj keď sa súd

nestotožnil s obranou žalovaného o tom, že uvedené výrazy sú hodnotiacimi úsudkami, sám súd ich považuje za výrazy, ktoré sa používajú na hodnotenie konkrétnej osoby a hodnotenie povahových a charakterových vlastností. Poukazuje na existenciu zásadného rozlíšenia výrokov na adresu fyzickej osoby na konštatovanie faktov a hodnotiace úsudky. Žiadal zohľadniť použitie namietaných výrazov vo verejnej diskusii, týkajúcej sa záležitosti verejného záujmu. Uviedol, že žalobca mohol očakávať, že v súvislosti s jeho postupom v tejto veci budú obyvateľmi Mesta H. T. vyjadrované negatívne postoje, a to aj spôsobom, ktorý nie je neškodný, alebo indiferentný. Uvedené výrazy nezasiahli do osobnostných práv žalobcu, preto žalobcovi nemožno poskytnúť žiadnu formu ochrany a pochopiteľne ani ochranu vo forme náhrady nemajetkovej ujmy. Na predmetnú vec nemožno vzťahovať zákon č. 22/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov s ohľadom na ust. § 2 písm. a) citovaného zákona, Smernice Európskeho parlamentu Rady č. 2000/31/ES o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode, č. 98/34/ES o postupe pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov a č. 98/48/ES o postupe pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov, ktoré boli podľa prílohy tohto právneho predpisu týmto prevzaté. Súd prvej inštancie nedôvodne založil zodpovednosť žalovaného za predmetné výrazy na ust. podľa zákona č. 22/2004 Z. z., keďže zodpovednosť žalovaného za uvedené výroky z týchto ustanovení vyvodiť nemožno, nakoľko sa na prevádzkovanie internetovej stránky nevzťahuje a neexistuje ani iný právny dôvod, na ktorom by bolo možné založiť zodpovednosť žalovaného za výrazy, ochrany pred ktorými sa žalobca domáha.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil a zároveň zaviazal žalovaného k náhrade trov odvolacieho konania. Uviedol, že odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie spĺňa všetky zákonné požiadavky v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p. a postup súdu prvej inštancie, ktorým v odôvodnení poukázal na doterajší priebeh celého konania v tejto veci, vrátane predchádzajúcich rozhodnutí prvostupňového, odvolacieho, ako aj dovolacieho súdu, je správny a opodstatnený. V odôvodnení napadnutého rozsudku je obsiahnutý rozsah dokazovania, ktoré súd prvej inštancie vykonal, ako aj všetky podstatné skutočnosti, ktoré z vykonaného dokazovania vyplynuli a tiež to, aké skutkové a právne závery súd prvej inštancie zo zistených skutočností vyvodil. Za nedôvodnú označil námietku, týkajúcu sa toho, že sa súd prvého stupňa neriadil právnym názorom odvolacieho súdu, ktorý je v zmysle § 226 O.s.p. pre prvostupňový súd záväzný. Pokiaľ súd prvej inštancie vychádzal z toho, že zverejnením uvedených výrazov o osobe žalobcu na internetovej stránke, ktorej prevádzkovateľom je žalovaný, došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcu, postupoval tak jednoznačne v súlade s § 226 O.s.p. a plne rešpektoval záväzný právny názor odvolacieho súdu k tejto veci, ktorý v odôvodnení svojho zrušujúceho rozhodnutia výslovne uviedol, že zotráva na názore, že výrazy „zlodej J.“, „zlodej a podvodník J.“ a podobne možno vyhodnotiť ako neoprávnený - protiprávny zásah do osobnostných práv žalobcu, nakoľko podstatnou skutočnosťou, pre ktorú došlo k zrušeniu predchádzajúceho rozsudku súdu prvej inštancie v tejto veci, bolo, že súd neskúmal vec z hľadísk, ktoré sú určujúce pre posúdenie zodpovednosti žalovaného za zásah do osobnostných práv žalobcu. Vo vzťahu k uplatnenému nároku na ospravedlnenie a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch odvolací súd uviedol, že je povinnosťou súdu prvej inštancie sa zaoberať nielen tým, do práva koho bolo neoprávnené zasiahnuté, ale tiež tým, kto sa zásahu dopustil a len, ak by žalovaný bol subjektom, ktorý zásah spôsobil, bola by daná jeho zodpovednosť za vzniknutý zásah. Aj tou časťou právneho názoru odvolacieho súdu sa súd riadil. Je totiž nepochybné, že išlo o skutočnosti týkajúce sa výlučne právneho posúdenia veci a nie ďalšieho dokazovania. Nesúhlasil s názorom žalovaného, že predmetné zverejnené výrazy o osobe žalobcu sú hodnotiacimi úsudkami, nakoľko týmto výrazom zjavne chýba hodnotiaci charakter a tieto výrazy majú nepochybné skôr charakter skutkových tvrdení o osobe žalobcu, ktoré závery sú napriek tomu bezpredmetné, keďže odvolací súd zaujal v tomto smere jednoznačný právny názor, že tieto výrazy možno vyhodnotiť ako neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobcu. Žalobca nesúhlasil ani s námietkami žalovaného ohľadne právneho posúdenia veci. Na rozdiel od žalovaného zastáva názor, že z aplikácie ust. zákona č. 22/2004 Z. z. (§ 1 písm. a), § 2 písm. a/, c/) jednoznačne vyplýva, že tieto sa vzťahujú aj na poskytovanie služby bez úhrady a aj bez žiadosti príjemcu. Za nedôvodný považoval aj poukaz žalovaného na znenie príslušných Smerníc Európskeho parlamentu a Rady označených v odvolaní žalovaného, nakoľko tieto boli do právneho poriadku Slovenskej republiky transportované práve zákonom č. 22/2004 Z. z., z ktorého jednoznačne vyplýva, že tento právny predpis sa na činnosť žalovaného pri prevádzkovaní označenej internetovej stránky vzťahuje v celom znení svojej úpravy, do ktorej boli príslušné právne európske normy prevzaté. Súhlasil aj s aplikáciou ust. § 6 ods. 4 a 5 zákona č.

22/2004 Z. z. na zodpovednosť žalovaného za neoprávnený zásah do osobnostných práv žalovaného, v dôsledku čoho žalobcovi opodstatnene boli priznané uplatnené nároky z tohto zásahu v zmysle zákona č. 22/2004 Z. z. a jednak v zmysle ust. § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka o ochrane osobnosti. Vo svojom vyjadrení podporne poukázal na rozhodnutie I. sekcie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Delfi AS proti Estónsku č. 64569/09 zo dňa 10.10.2013.

4. Po podaní odvolania došlo k zmene právnej úpravy občianskeho súdneho konania, keď dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý okrem iného zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (O.s.p.), podľa ktorého súd prvej inštancie meritórne rozhodol v predmetnom spore. CSP v § 470 ods. 1 stanovil, že ak neustanovuje inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. V zmysle tohto ustanovenia CSP odvolací súd postupoval v predmetnom spore vo veci odvolania žalovaného podľa príslušných ustanovení CSP.

5. Krajský súd preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozhodnutiu súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

6. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie. Odvolacie námietky vo veci samej sú totožné s námietkami, ktoré boli uplatnené pred súdom prvej inštancie, súd prvej inštancie sa s týmito riadne v odôvodnení svojho rozhodnutia vypořiadal a tieto preto nemohli privodiť zmenu napadnutého rozsudku. Ani v odvolacom konaní neboli tvrdené také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia podľa § 387 ods. 2 CSP, na ktoré odkazuje.

7. V posudzovanej veci súd prvej inštancie v celom rozsahu vyhovel uplatneným nárokom žalobcu za zásah žalovaného do osobnostných práv žalobcu. V dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie veci, v potrebnej miere vykonal dokazovanie a preukázaný skutkový stav dôsledne vyhodnotil v dôvodoch napadnutého rozsudku. Rešpektoval záväzný právny názor odvolacieho súdu, že uvedené výrazy o osobe žalobcu predstavujú neoprávnený - protiprávny zásah do osobnostných práv žalobcu a zaoberal sa právnym posúdením zodpovednosti žalovaného za zásah do osobnostných práv žalobcu, bez relevantnej potreby ďalších skutkových zistení, preto rozhodnutie súdu prvej inštancie netrpí žiadnou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, tak ako to v odvolaní namieta žalovaný, ktorý v odvolaní uplatňuje odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP. Za neopodstatnenú považuje odvolací súd námietku, že nezrozumiteľnosť a nejasnosť skutkových a predovšetkým právnych záverov súdu prvej inštancie bola postupom, ktorým súd prvej inštancie odňal žalovanému možnosť konať v občianskom súdnom konaní (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP). Nedôvodne žalovaný vytyka súdu prvej inštancie, že pokiaľ bol jeho skorší rozsudok zo dňa 31.10.2011 odvolacím súdom zrušený, nemôže súd z neho vychádzať a odkazovať na podstatné náležitosti odôvodnenia uvedeného vo svojom skoršom rozsudku. Nedôvodná je tiež námietka, že žalovanému nie je zrejmé, ako súd vyhodnotil, a či vôbec vykonal v priebehu konania ním predložené listinné dôkazy - výpisy z internetových stránok V..

8. Odvolací súd názor žalovaného o nepreskúmateľnosti rozsudku súdu prvej inštancie nezdiala, naopak zastáva názor, že odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie je v súlade s § 220 ods. 2 CSP, ktoré ustanovenie upravuje zákonné náležitosti odôvodnenia rozsudku. Nedôvodná je námietka, že z rozsudku nie je možné zistiť „ani to, čoho sa žalobca žalobou domáhal, ako sa vyjadril žalovaný, z ktorých dôkazov vychádzal, ale ani to, aké dôkazy vykonal“, lebo skorší rozsudok súdu prvej inštancie bol zrušený, neexistuje a súd nemôže z neho vychádzať. Preskúmaný rozsudok, ktorému predchádzali viaceré rozhodnutia prvostupňového, odvolacieho a dovolacieho súdu, obsahuje chronologický priebeh doterajšieho konania, s doterajšími rozhodnutiami totiž tvorí jeden celok, a tak je zrejmá odpoveď na to, čo žalobca žiada, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. K tvrdeným listinným dôkazom - výpisom z internetových stránok V., o ktorých nie je zrejmé, ako boli vyhodnotené, a či boli vykonané, odvolací súd uvádza, že aj tieto námietky sú neopodstatnené, nakoľko existencia neoprávneného zásahu do osobnostných práv žalobcu bola už rozhodnutiami odvolacieho súdu opakovane konštatovaná, preto nevyvstala potreba vykonávať ďalšie dokazovanie ohľadne údajov žalobcu zverejnených na iných internetových stránkach.

9. Žalovaný v podanom odvolaní namieta, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čím uplatňuje odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP. Tvrdí, že pri hodnotiacom úsudku žiadna fyzická osoba nemá právo na to, aby bola chránená pred negatívnym hodnotením alebo názormi na svoje konanie, povahové vlastnosti, či charakterové vlastnosti. Uvádza, že použitie „daných výrazov“ nebolo posudzované s ohľadom na ich použitie vo verejnej diskusii, týkajúcej sa záležitosti verejného záujmu.

10. K zásahom do osobnostných práv môže dôjsť slovom, písmom, obrazom i akýmkoľvek iným konaním difamujúcej (zneuctujúcej, znevažujúcej, dehonestujúcej, diskreditačnej) povahy. Ak k takémuto porušeniu malo dôjsť slovom, treba pri skúmaní primeranosti „konkrétnych“ výrokov v prvom rade odlíšiť, či sa jedná o skutkové tvrdenia alebo hodnotiaci úsudok (kritiku), pretože podmienky, kladené na prípustnosť každej z týchto kategórií, sa líšia. Skutkové tvrdenia sa opierajú o fakty, objektívne existujúcu realitu, ktorá je zistiteľná pomocou dokazovania, pravdivosť tvrdenia je teda overiteľná. Na rozdiel od skutkového tvrdenia hodnotiaci úsudok vyjadruje subjektívny názor svojho autora, ktorý k danému faktu zaujíma určitý postoj tak, že ho hodnotí z hľadiska správnosti a prijateľnosti, a to na základe vlastných (subjektívnych) kritérií.

11. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí uviedol, že citované výrazy, v rozhodnutí konkrétne vymedzené, vykazujú znaky neoprávneného zásahu a pri zohľadnení ich použitia článkom ohľadne prevodu majetkových práv Mesta H. T. sú spôsobilé privodiť žalobcovi ujmu na osobnostných právach. Uviedol, že výrazy ako zlodej, podvodník, chrapúň a podobne sa v spoločnosti vo všeobecnosti považujú na hodnotenie konkrétnej osoby z hľadiska spôsobu zadovažovania si finančných prostriedkov, prípadne hodnotenia povahových a charakterových vlastností danej osoby, a pokiaľ takéto výrazy sú spojené s priezviskom konkrétnej osoby, ak sú verejne prístupné, sú spôsobilé vyvolať zásah do vymedzených osobnostných práv žalobcu. Odvolací súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach uviedol a zotrváva na názore, že pokiaľ v elektronickej komunikácii, resp. anonymnej diskusii je obsiahnutá informácia, ktorá porušuje individuálne, oprávnené záujmy, porušuje práva tretej osoby, zasahuje do osobnostných práv, je protiprávna. Uviedol, že informácie, uvedené v anonymných príspevkoch diskutujúcich v diskusnom fóre, v článkoch uverejnených na internetovej stránke V.: Združenie Z. a šport chce kúpiť ďalší pozemok pod kaštieľom zo dňa 26.01.2010 a Združenie podnikateľov vyzýva poslancov a spoluobčanov: Zastavte šafárenie s peniazmi a majetkom mesta zo dňa 16.02.2010, ktoré obsahujú výrazy „Zlodej J.“, „Zlodej a podvodník J.“, „Chrapúň J. bude mať väčšie priestranstvo na strieľanie Z.“ a so „J. pokračujúcou zlodejinou páchanou na obyvateľoch v H. T. a schvaľovanou našimi korupciou prehnutými poslancami“ sú informáciami, ktoré možno považovať za protiprávne. Dané výrazy sú spôsobilé zasiahnuť do osobnostných práv žalobcu, preto odvolací súd zotrváva na tom, že výrazy, obsiahnuté v daných článkoch, predstavujú neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobcu podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka, čím došlo k porušeniu práva žalobcu na ochranu jeho osobnosti. Žalovaný je prevádzkovateľ webovej stránky s názvom V., stránka obsahuje diskusné fórum umožňujúce anonymné príspevky do diskusie. Žalovaný ako prevádzkovateľ fóra komunikačnej linky je oprávnený diskusiu moderovať a blokovať komunikačnú prevádzku. Ako prevádzkovateľ internetových fór má právo odstraňovať nepohodlné príspevky. Žalovaný odstraňuje príspevky s vulgárnym obsahom a príspevky, s ktorými sa napádajú rodinní príslušníci verejne činných osôb a príspevky s takýmto obsahom buď vymazáva, alebo presúva do časti septik, ktorá nie je verejnosti prístupná. Výlučne žalovaný ako prevádzkovateľ webovej stránky V. je oprávnený uvážiť, či informáciu, uvedenú v anonymnom diskusnom príspevku, uverejní, alebo neuverejní, a to na rozdiel od užívateľa, prípadne anonymného diskutujúceho, ktorý túto možnosť priamo nemá.

12. Odvolací súd, na rozdiel od žalovaného, súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že v predmetnej právnej veci je použitie zákona č. 22/2004 Z. z. o elektronickej obchode na činnosť žalovaného opodstatnené, nakoľko služba informačnej spoločnosti je služba poskytovaná spravidla za úhradu, čím nemožno uzavrieť, že pokiaľ nie je poskytovaná za úhradu, nie je službou informačnej spoločnosti; a pokiaľ ide o tvrdenie, že nie je poskytovaná na žiadosť príjemcu, zo zákonnej úpravy vyplýva, že príjemcom služby informačnej spoločnosti je fyzická alebo právnická osoba, ktorá služby informačnej spoločnosti využíva, vyhľadáva, alebo poskytuje informácie (§ 2 písm. a), c) citovaného zákona). V súlade s ust. § 6 ods. 4, 5 zákona č. 22/2004 Z. z. je tak daná zodpovednosť žalovaného za neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobcu, a to vo vzťahu k uplatnenému reparačnému, ako

aj uplatneným satisfakčným nárokom žalobcu. Žalovaný totiž má o protiprávnosti uloženej informácie nepochybnú vedomosť a výlučne žalovaný ako prevádzkovateľ internetového fóra má oprávnenie a technické možnosti tieto informácie z elektronickej komunikačnej siete odstrániť.

13. Popri nároku na odstránenie žiadaných výrazov z elektronickej komunikačnej siete žalobca v zmysle § 13 Občianskeho zákonníka žiadal primerané zadosťučinenie vo forme ospravedlnenia za neoprávnený zásah do jeho osobnostných práv a nemateriálnu ujmu. Žalovaný, hoci mal na to technické možnosti, nezamedzil verejnosti prístup k príspevkom, resp. neodstránil výrazy, ktoré neoprávnene zasiahli do osobnostných práv žalobcu. Podľa vyjadrenia zástupkyne žalovaného na pojednávaní dňa 27.05.2015 žalovaný predmetné príspevky presunul až po rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 26.04.2012 do časti, ktorá nie je verejne prístupná, do časti septik, s tým, že žalovaný má stále možnosť tieto príspevky presunúť do časti internetovej stránky, ktorej je prevádzkovateľom, a ktorá je verejnosti prístupná. Nakoľko žalovaný ako prevádzkovateľ webovej stránky s názvom V. umožnil anonymnú diskusiu, ktorá svojím obsahom nielenže porušila štandard kultivovanej a vecnej diskusie, ale anonymným autorom umožnil použitie urážlivých, ponižujúcich výrazov, ktorými bolo zasiahnuté do osobnostných práv žalobcu a tieto výrazy ponechal sprístupnené širokej verejnosti na prevádzkovanvej internetovej stránke niekoľko rokov (od roku 2010), odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že za tieto protiprávne výroky, obsiahnuté v internetovej diskusii prevádzkovanvej žalovaným, je daná jeho občiansko-právna zodpovednosť. Je totiž na vôli prevádzkovateľa internetovej diskusii nastaviť také ochrannopreventívne opatrenia, ktorými budú zamedzené, alebo aspoň minimalizované účinky neoprávnených zásahov do osobnostných práv fyzickej osoby. Žalovaný ako prevádzkovateľ internetovej stránky poskytol priestor na anonymnú diskusiu, preto zodpovedá za protiprávny obsah predmetných príspevkov, keďže ich z tejto diskusie neodstránil, resp. po takmer piatich rokoch presunul do časti pre verejnosť neprístupnej.

14. Vzhľadom na to, že odvolacie námietky neboli podľa názoru odvolacieho súdu spôsobilé spochybníť správnosť rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP tak, že žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, keď zohľadnil, že žalobca mal plný procesný úspech v odvolacom konaní. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie.

16. Rozhodnutie senátu bolo prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).